

Sambandið og Tjóðveldið runnin í stein

Oddagrein

FYRI fyrstuferð í mong ár er tjóðskaparspurn-ingurin og spurningurin um stjórnmalastøðu Føroya vorðin veruligt samrøðuevni. Áhuga-vert er eisini, at fólk taka hesi mál í álvara og hava skilagóðar áskoðanir um tey. Tað sama kann ikki sigast um flestu politikkarar okkara, sum tykjast at vera læstir í gomlum stóðutak-anum.

HETTA kom greitt til sjóndar tá Tingið viðgjörði uppskot Javnaðarflokksins um at seta eina stjórnmalanevnd at viðgera ríkisrættarlugu stöðu Føroya. Og henda sama trongskygda stöða kom aftur til sjóndar, tá uppskotið hjá Sjálvstýrisflokkinum um eina fólkatakvøðu um framtíðarstöðu Føroya var fyrri á Tingi mána-dagin.

VIT eru ikki komin longri enn, at tjóðveldismenn skýra øll onnur enn tjóðveldisfólk fyrri sam-bandsfólk, og at sambandsmenn skýra allar aðrar flokkar loysingarflokkar. Tjóðveldismenn tvíhalda um 1946. Og hjá Sambandsmonnum er ein ráðstevna um heilastýrisskipanina vorðið eitt skálkaskjól fyrri ikki at viðgera hesi mál í realiteti.

TJÓÐVELDISFLOKKURIN má ásanna, at bara ein fjórðingur av Føroya fólk vil loysa frá Danmark. Somuleiðis má Sambandsflokkurin viðganga, at bara ein sættapartur av føroysku veljarunum vilja varðveita heimastýrisskipan-ina í verandi líki. Harafturat mugu hesir pólar í tjóðskaparspurningin taka í álvara helvtina av føroyingunum, sum vilja hava eina nýggja stjórnarskipan - eina skipan, sum gevur okk-um meiri sjálvstýri, eitt viðgongt sjálvstýri uttan at vit loysa frá Danmark.

JAVNAÐARFLOKKURIN hevur í fleiri ár ásannað, at heimastýrisskipanin er ikki nøgðandi. Flokkurin hevur mælt til eina nýggja skipan, sum gevur okkum møguleika at taka yvir øll málsøki, so vit stýra okkum sjálvum á øllum økjum. Henda áskoðan vinnur helst frama frá flokkunum á miðjuni og fólkaflokkinum. Men verandi stöða hjá Sambandi og Tjóðveldi ber í sær, at vit koma ikki víðari. Teir eru runnin í stein.

HETTA má Føroya fólk bara gera sær greitt nú. Vilja føroyingar veruliga hava broytingar í stöðu okkara í ríkisfelagsskapinum, so er at fylkjast um javnaðarhugsjónina á hesum øki. Hetta er veruligur hugsjónarpolitikkur, meðan stöða Tjóðveldisflokksins alt meiri og meiri minnir um eina politiska stevnu, sum vil halda um tað verandi. Sama er at siga um Sam-bandsflokkinn.

Sosialurin

Sjónarmið

Óli dugir ikki

Tað er sjálvandi rætt, at Óli Breckmann er farin krúp-andi frá einari almennari boppu til aðra, og at hann alt sítt vaksna lív er gøddur upp av skattakrónum. Men hann hevur sanniliga roynt at vera vinnulívsmáður skrivar Sjúrður Skaale í Sjónarmið í dag

Í tinginum mánadagin kallaði Óli Breckmann Strandferðsluna fyrri ein kóst og eitt rottureiður.

Tí er einki nýtt í. Hann hatar alt sum er alment. Og umtalan av teimum, sum arbeida innan tað almenna, hevur ofta verið mun-andi bersøgnari, enn hon var í tinginum mánadagin.

Men tað er ein erlig sök! Vit hava øll loyvi at hava okkara meining.

Hetta tykist Ingeborg Vinther ikki hava skilt. Hon segði mánadagin, at Óli Breckmann ikki kann loyva sær at svarta tey alment løntu, tí hann sjálvur er – og altíð hevur verið – al-ment løntur.

Ókey – Ingeborg hevur sjálvandi rætt í, at Óli Breckmann aldrin hevur klárað seg í tí privata vinnulívnum. Tað skerst ikki burtur, at hann er farin akandi frá einari almennari rök til aðra; krúpani í teirri almennu vøgguni, og er gøddur upp av skatta-krónunum hjá vanligu skattgjaldaranum – bæði føroyskum og danskum. Og tað er eisini eitt faktum, at hann helst er tann før-oyingur, sum situr við teirri – ella teimum! – hægstu almennu lønu-num yvirhøvur.

Tað er sjálvandi hetta sum ger, at Ingeborg Vinther heldur ósam-svar vera millum orð og gerð hjá manninum.

Tað er bara ikki rætt! Óli roynir alt tað hann kann at liva eftir sínum egnu prinsippum. Og hann hevur sanniliga roynt at klára seg í teirri fríu vinnuni!

Treiskni á Dagblaðnum

Í síni tíð hevði hann t.d. leiðsluna av Dagblaðnum undir hond. Tað var tá landið fleyt í pengum, og allar fyrirkur blóm-aðu. Kortini kom Ói so

illa fyrri, at hansara blað fór á heysin.

Men hann kýtti seg, og royndi aftur. Og stutt eftir fór tað aftur á heysin.

So breytt hann upp um armar og royndi enn eina ferð – og so gav blaðið aftur upp ondina.

Tilsamans fyra ferðir mátti Dagblaðið – liber-alismunnar flaggskip – leggja árárnar inn, tí tað ikki kláraði seg í fríari kapping móti teirri sosialistisku pressuni.

Men eingin kann siga, at Óli ikki royndi. Inge-borg. Fólkio vildi bara ikki keypa produktið hjá honum. Tað var ikki hansara skyld.

Tey, sum starvaðust á Dagblaðnum siga, at fyrirkonan eisini var sjáldsama illa rikin. Og at arbeidsdisiplinin var út av lagi vánalig. Men Óli kann ikki gera við, at hann ikki dugdi, og at evnini vóru so smá. Tí hvaðani skal ein máður, sum aldrin hevur arbeitt í fríari vinnu, fáa tær neyðugu royndirnar?

Kortini avgjörði hann – stutt fyrri fólkatings-valið – enn einaferð at flota Dagblaðið á tí fría marknaðinum. Og nú er tað komið út fleiri vikur upp í slag!

Well – tað er kanska ein lítill andspenningur, at hesin lítli, neyðarsligi pínigurin av einum blað skal vera tað, sum umboðar tær stólu fríu marknaðarkreftirnar.

Men út kemur tað. Og hóast Óli helst, sum hann plagar, má geva upp um nakrar vikur, so er tað hugurin og viljin vit skulu døma mannin eftir.

Og ambítionirnar! Vit mugu ikki gloyma, at fáur privatur vinnulívsmáður er so ambítiosur sum Óli Breckmann. Hvør minnst ikki tá hann var ráðgevi hjá føroyskum reiðarum í sambandi við tær stór-

slignu vinnulívsmátt-anirnar í sunnara parti av Afrika!

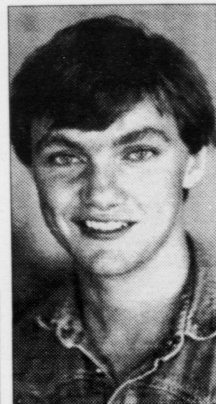
Eisini tað miseydn-aðist. Endaði sum eitt stórt og pínligt flopp. Óli Breckmann dugdi ikki – men hann royndi! Hann vil so gjarna kunna bretta bringu úr sær millum rættar vinnulívsmenn – tað liggur bara so illa fyrri. Tí er tað, at hann má lata tað almenna fæða seg.

Og bæði Ingeborg og onnur mugu for Sörin virða henda mann, sum hóast evnini eru so smá, kortini altíð roynir at halda seg framat!

Gudiligur og hampuligur

Og so eru tað tey, sum halda, at Óli Breck-mann er so fúkur í munnum, at tað ikki sømir seg einum al-menninum umboð.

Tað sosialistiska kórið ónskrar konstant um, at ein politikari ikki kann loyva sær at vanvirða, háða og niðurgera fólk á so grovan hátt, sum Óli Breckmann ger. Sjálvstjórnin fór eina-ferð uppí hetta kór, og skýrði skrivningina hjá Óla Breckmann »ónd-

sinnaða.

Menn tann frælslynta røddin kempar ein harðan kamp. Ein kamp um lív og deyð. Kampin fyri liberalismuni og ímóti sosialismuni. Fyri tí privata og ímóti tí al-menna.

Og í heitum dysti fella hvøss orð.

Tí er tað ikki meira enn natúrligt, at orðalagið er eitt sindur harðligt. Tað er ikki meira enn natúr-ligt, at Óli ofta bannar og blótar so tað spruttar frá.

Men hann vil ikki hava ringa ávirkan á nakran! Tendra ein bandupptakara ella eitt kamera – so skalt tú siggja, at fúlheitimar hvørva sum dögð fyrri sól! Í somu løtu sum upptøkulanen lýsir reytt, er Óli Breckmann hampuligasti og – ikki minst – gudiligasti maður í landinum!

Hann kundi bara ikki vita, at útvarpið hevði tendrað ein bandupp-takara í tinginum mána-dagin...

Sjúrður Skaale

Tað verður hervið kunngjørt fyrri ætt, vinum og kenningum at okkara elskaða systur og dóttur

KARIN JENSEN

andaðist í Keypmannahavn 14. mars 1998, 24 ára gomul.

Kistan kemur til Klaksvíkar við Ternuni fríggja-kvöldið kl. 20.10.

Jarðarferðin verður úr Christianskirkjuni leygardag-in 21. mars kl. 13.30.

Jóhanna, Martin og Lydia

Tey, ið vilja minnst Karin, kunnu lata eina gávu á konto í Nørðoya Sparikassa.